

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1974

22 MAI 1974.

Proposition de loi visant à accorder aux handicapés graves une indemnité uniquement en fonction de leur handicap.

DEVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi tend à accorder à tous les handicapés à 65 p.c. au moins, ressortissant du régime dit « régime des handicapés », des indemnités établies uniquement en fonction de leur handicap.

Pour autant que des évaluations soient possibles, elle toucherait environ 100.000 handicapés dont au moins la moitié sont des handicapés mentaux et parmi lesquels environ 48.000 ne reçoivent actuellement aucune allocation.

Il faut savoir que le handicapé mental ne reçoit une allocation dite allocation spéciale que si son handicap est total, c'est-à-dire, à 100 p.c. 52.000 sont bénéficiaires en tout ou en partie d'allocations, s'ils répondent aux conditions requises par la loi du 27 juin 1969 en ce qui concerne l'allocation complémentaire. Cette dernière ne peut être attribuée qu'aux pensionnés masculins âgés d'au moins 65 ans et aux pensionnés féminins âgés d'au moins 60 ans, ainsi qu'aux titulaires d'une pension dite de survie, quel que soit l'âge.

D'autre part, une personne devenant handicapée après l'âge de 65 ans ne peut prétendre à une indemnité et celle dont le handicap s'aggrave ne peut introduire une demande en revision après cet âge.

Le handicapé qui travaille n'est considéré en état de besoin que si ses revenus professionnels ne dépassent pas 59.597 francs pour un marié, 46.932 francs pour un célibataire âgé de 18 à 21 ans et 29.798 francs pour un célibataire de 14 à 18 ans.

R. A 9729

BELGISCHE SENAAAT

BUITENGEWONE ZITTING 1974

22 MEI 1974.

Voorstel van wet tot verlening van een vergoeding aan de zwaar gehandicapten, uitsluitend op grond van hun handicap.

TOELICHTING

Dit voorstel strekt om aan alle voor ten minste 65 pct. gehandicapten die onder het zogenoemde « stelsel van de gehandicapten » vallen, uitsluitend op basis van hun handicap vergoedingen toe te kennen.

Voor zover schattingen mogelijk zijn, zou dit voorstel slaan op ongeveer 100.000 gehandicapten waarvan minstens de helft mentaal gehandicapten zijn en waarvan ongeveer 48.000 thans geen enkele uitkering ontvangen.

Men dient te weten dat de mentaal gehandicapten slechts een zogenaamde bijzondere tegemoetkoming ontvangen, indien zij volledig, d.w.z. voor 100 pct. gehandicapt zijn. Er zijn 52.000 gerechtigden die een gehele of gedeeltelijke tegemoetkoming genieten indien zij voldoen aan de eisen gesteld door de wet van 27 juni 1969 met betrekking tot de aanvullende tegemoetkoming. Deze tegemoetkoming kan slechts worden verleend aan mannelijke gepensioneerden die ten minste 65 jaar oud zijn en aan vrouwelijke gepensioneerden van ten minste 60 jaar, evenals aan degenen die een overlevingspensioen genieten, ongeacht hun leeftijd..

Iemand die minder-valide wordt na zijn 65ste jaar kan geen aanspraak maken op een vergoeding en iemand wiens handicap verergert, kan na die leeftijd geen aanvraag tot herziening indienen.

Een gehandicapte die werkt, wordt slechts als behoeftig beschouwd indien zijn beroepsinkomsten niet meer bedragen dan 59.597 frank voor een gehuwde, 46.932 frank voor een ongehuwde tussen 18 en 21 jaar oud en 29.798 frank voor een ongehuwde tussen 14 en 18 jaar oud.

R. A 9729

Une discrimination semblable existe pour le handicapé non travailleur dont le barème « d'état de besoin » est de 47.993 francs. En cas de dépassement de ces chiffres, l'allocation d'estropié est amputée de la somme qui dépasse ces plafonds. Il serait indiqué de faire disparaître ces anomalies.

E. GUILLAUME.

✱✱

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er.

Quelle que soit la nature de leur handicap, les handicapés à 65 p.c. au moins ont droit aux allocations ordinaires, complémentaires ou spéciales prévues par la loi du 27 juin 1969, sans condition d'âge ni de ressources.

ART. 2.

Les demandes d'allocations peuvent être introduites dès le moment où survient le handicap.

E. GUILLAUME.
M.-Th. GODINACHE-LAMBERT.
R. BOURGEOIS.
F. LASSANCE-HERMANT.
R. CONROTTE.

Er bestaat een soortgelijke discriminatie voor de gehandicapte die niet werkt, en wiens « staat van behoefte » gaat tot 47.993 frank. Overschrijdt hij dit bedrag dan wordt de tegemoetkoming als verminkte verminderd met het bedrag boven dat hoogste cijfer. Het zou wenselijk zijn die ongerijmdheden te doen verdwijnen.

✱✱

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1.

De gehandicapten voor minstens 65 pct. hebben, ongeacht de aard van hun handicap, recht op de gewone bijkomende of bijzondere tegemoetkomingen bepaald door de wet van 27 juni 1969, zonder voorwaarde inzake leeftijd of bestaansmiddelen.

ART. 2.

De aanvraag om tegemoetkoming kan worden ingediend zodra de handicap ontstaat.